

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SAYI: 76

YIL: 19

Fiyatı: 1000 Lira

KDV dahil

4 MAYIS 1991 CUMARTESİ

AVNİ

ONDOKUZ YILLIK YENİ MİZAH DERGİNİZ

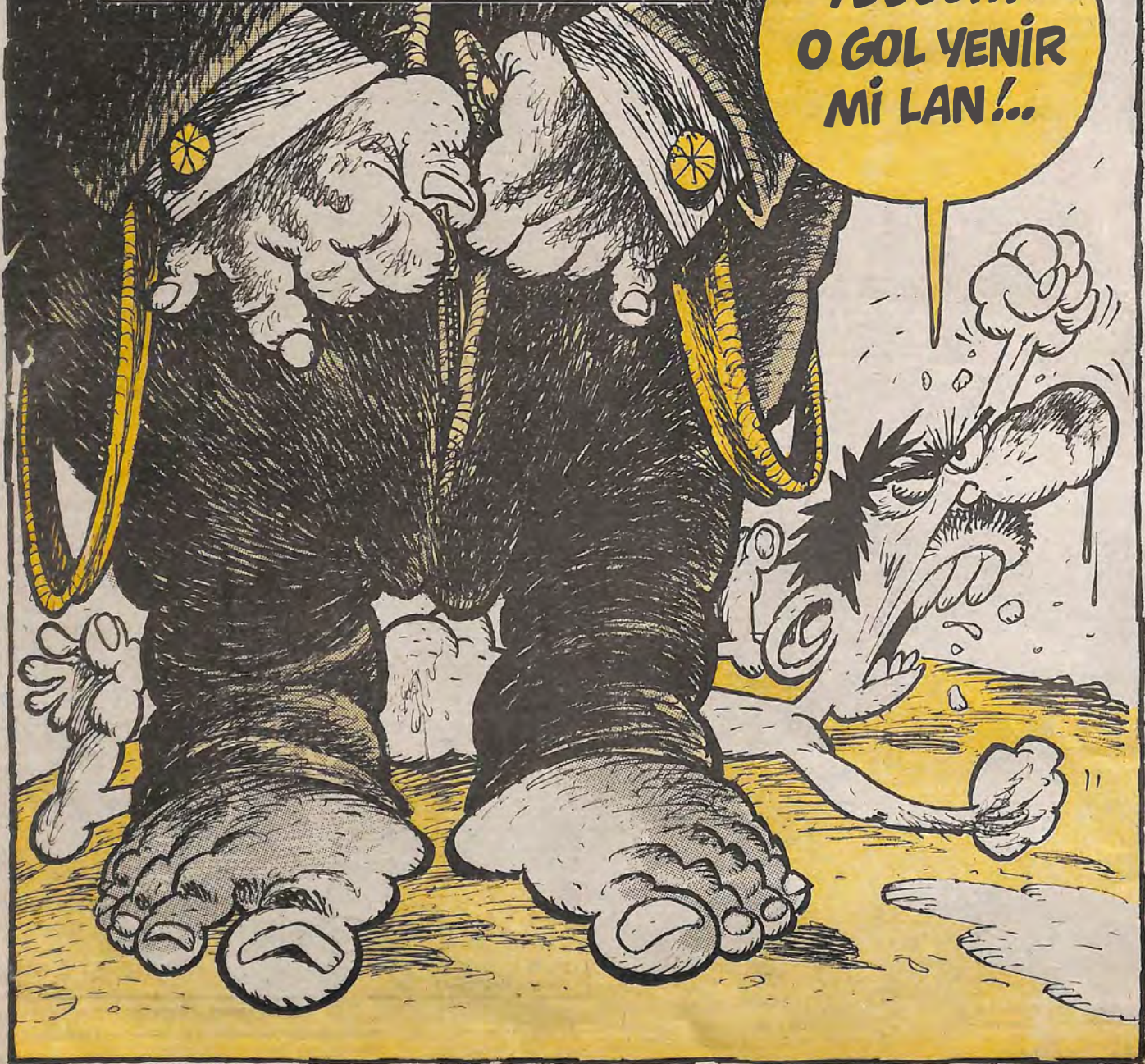

Bir yandan elektriğe, şekere, ekmeğe, çimentoya ve herşeye her ay zam geliyor. Grevler peşpeşe patlıyor.

Ole yandan Cumhurbaşkanı Özal milyarlık düşünler yapıp, Köşkü'nün avizelerini yine devlete milyarlar ödettip değiştiriyor. Anayasa'yı prasa gibi doğrayıp zorlata zorlata kansini il başkanı yapıyor.

İşçi ve memur maaşının yansını vergi olarak öderken trilyonlar kazanan bankalar yüzde on vergi veriyor. Alan kaçıyor, soyarı kaçıyor. Vuran kaçıyor. Bunca rezilliğe gıkımız çıkmıyor. Ne biçim hak olduk yahu? Ensemize şaplaak, sırtımıza odur vuran kimdir, nedir diye dönüp bakmıyoruz bile... Loto'dan, Toto'dan ve tek başına köşeyi dönmekten gayri bir düşüncemiz kalmadı mı şu hayatta?..

**YUUUUH!
O GOL YENİR
Mİ LAN!..**

harala gürele

**Mehmet
Çağcağ**

HAFTANIN KONUGU

ŞİİRİN YOKSULLUĞU VE ZAFERİ

ATAOL BEHRAMOĞLU

Yıllar önce bir bayan arkadaşım beni zengin bir tüccar olan babasına takdim ederken mesleğimin "şarık" olduğunu öğrenen adamcağız bir süre düşünmüş, sonra "zarar yok" demişti.

Bu zat gençliğinde şiirle uğraşmıştır, bilimiyordun. Genellikle, ilk gençlik yıllarında hemen herkes şiir yazmış şiirle uğraşır, ya da en azından şiir yazacakmış gibi duyular geçer yüreğinden, sonra sıkıntılar, keyifleri, kuraları ve zorunluluklarıyla günlük yaşam herşeye egemen olur. Şiir unutulur gider. Bir gençlik hatası, görüntüsü silikleşmiş bir çocukluk arkadaşları gibi arada bir anımsar belki.

Çocuklukta ya da ilk gençlikte yazılan şiir, ya da yürekte geçen şiir gibi duyguların arkasındaki dürtü nedir? Sonra neden kaybolur bu dürtü?

Kendimizi ve çevremizden katkısız, en saf bir içgenclikle algıladığımız dönem, çocukluk ve ilk gençlik yıllarımızdır. Yağmurun ya da kann yağışı, güneşin doğması ve batması çevremizde olup biten herşey, hayvanlar, bitkiler, insanlar, arkadaşlarımızla ilişkilerimiz ve hatta yaşam ve ölüm üstüne en derin, en felsefi sorular, duygular, düşünceler, hayatlarımızın bu dönemlerinde daha derinliğine, daha yakıcı algılanır. Ben en büyük günah ve suçluluk duygularımı en katkısız, saf sevinçlerimi çocukluk yıllarımda yaşadım. Şimdi aynı şeyler çocuğumda gözliyorum. İlğencilik de çocuklukla başlayan keşiflerin devamıdır. Hayata açılış duygulan bazı bağli olduğumuz aileden, çevreden koparır. Günümüzde aşk vardır. Yeni ufuklara doğru alıp başını girmekte duygulan vardır. Ve tabii, bunların ayrılmaz yot arkadaşlı olan şiir.

Sonra yavaş yavaş, ya da birdenbire, günlük yaşam bütün ıvır zıvırlarıyla gelir, ve ne kadar mucize varsa hepsini öldürür. Herşey sıradanlaşır. Ve şiir, sessizce uzaklaşıp gider bizden. Yeni çocukların kabine, ve yeni aşkların yaşandığı yerlere doğru...

Şiire ayıracak vaktimiz olmadığını düşünüyoruz. Oysa şiirdir bizi bırakıp giden. TV önünde bir dizi film ya da bir maç izleyerek saatler geçiren, magazin haberlerini orburca yutan, tatile giderken okumak umuduyla yanına belki bir dedektif romanı alan günümüz sanat ve kültür tüketicisine şiirin söyleyebileceği bir şey yoktur.

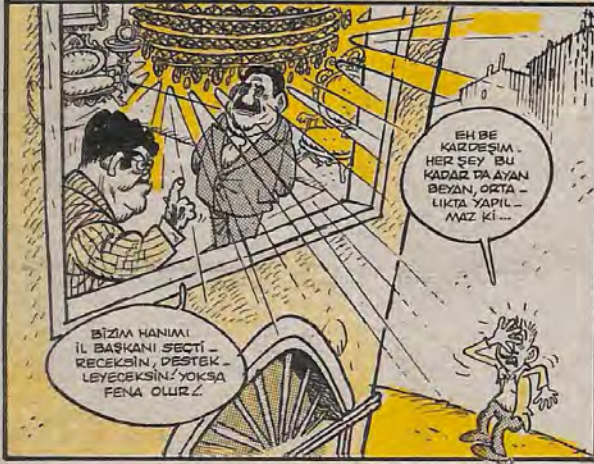
Şiir duyguların satışında, içtenliğinde, el değmemişliğindedir. Sanatların en yoksuludur. Yazımak için bir kağıt ve bir kalem yeterlidir. Kimi kez sadece zihinde bile oluşabilir. Şiir bazen bir bakaş, bir jest, bir ses tonudur. Sadece o kadar. Bir an görünür ve yiter. Utangaç ve münevverdir. Kalabalıklardan hoşlanmaz. Sıradanlığı, kabalığı, basmakalıplığı gelse. Gereksiz çok uzun zaman bir köşede durur ve keşfedilmeyi bekler. Bir gün onu duyulgu bir çocuk mutlak keşfedebilir, elinden tutup akciğere havaya, kırılarak çıkarabilir çünkü. O zaman büyüğü bir küheylan gibi, bilinen ve bilinmeyen bütün dünyaları keşfettirecektir genç şövalyeye.

Şiirin zaferi de onun yoksulluğunda gizlidir. Yani, çıncıplıca insan olamızda... Bütün sorun, çocuklukta, ilk gelişlikteki saflığa, en sıradan şeyleri bile bir mucize olarak görebilme yetisine bağlı kalabilme, ya da gerçek mucizelerin bile sıradan şeylermiş gibi algılanması ikilemindir. Herşeyin sıradanlaşması, insan ruhunun ölümdür. Şiir, yoksulluğu içinde varoluşun, her an yeniden, yeniden doğabilme yetisinin türküsünü söyler durur.

AVNI 2

● Özaller göz göre göre saltanat sürüyorlar. Her şeyleri ayan beyan. Hiç bir detayı gizlemeye özen göstermeden, 1,5 milyarlık avuğun yapıyorlar. Semra Hanım tarafsız olması gereken Cumhurbaşkanı'nın eşi olarak ANAP'a il başkanı oluyor. Şimdi de köşke 5 milyarlık avize alma olayı ortaya çıktı.

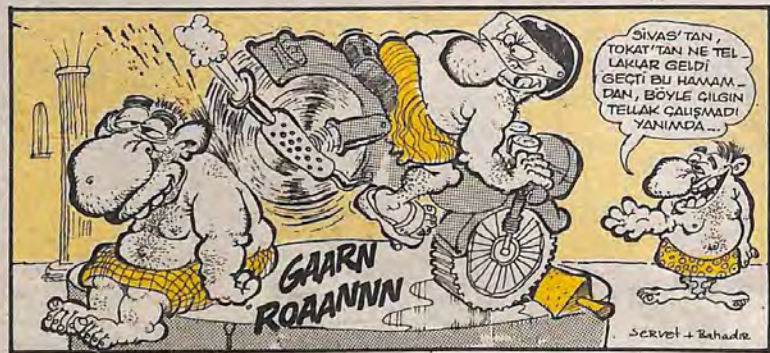

AVNİ

ONDOKUZ YILLIK YENİ MİZAH DERGİNİZ

Akbulut muhalefeti gerizekalılıkla suçladı. SHP'lilerse "Şimdiye kadar ayıp olmasın diye söylemedik ama sayın Başbakan beş yıllık avukatlık kariyeri boyunca bir tek dava bile kazanamamıştır" açıklamasını yaptı. Atışma karşılıklı sürüyor.

AVNİ 3

TESADÜK

YAZIP ÇİZEN → İLHAN ERTEM

ÖZET: ARTIK İPİN UCUNU KAKIRMAYA BAŞLAMIŞTİM NURİ TATLI TATLI BENİ Bİ ŞEYLERE ALET EDİYORDU... BÖNÜ SADECE HİSSEDEBİLİYORDUM...

YUKARIDA BAYIN GÖZÜ VE GÖZÜKÜŞKRE-TER VARDI... HANI DAHA SONRA İKİ NOLU FAHİT OLACAK OLUN!

DERKEN ÖLÜ SURATU... Bİ HERİF BEYİRDİ Kİ O DA BİR İO LU FAHİT OLACAKTI!

ELİNDE BİR MEKTUP VARDI... BİZE BIRAKMAY İSTİYORDU... MEKTUP BEYEFENDİYET... Dİ... BEKLETİN FİMDİ GELİR PEDİMSE DE...

...SİM VAR BEKLEYEMEDİ... BENDE ALDIM MEKTUBU...

ÖYÜ... TERSANEDE GÖRDÜ-GÜM... HANI NURİ'NİN AMCASININ DÜZENBAZ ORTAĞI... CİNSEL ORGAN KİİKU PUDOSUNU SALLIYA SALLIYA GEUYORDU...

NE YAPACAGIMI İYİCE ŞAŞIRMIS, ŞAŞAKALMIŞTİM!... Kİ TAM O SIRADA: ÖLÜ SURAT: BEYFENDİ BEYFENDİ

HA?.. NE MEKTUBU?... VER BAKIM!

DUR TUT DEMEĞE KALAN, O İANET MEK... BU AÇTI... OKUMAYA BAŞLADI...

SURATİ MASKE GİBİ OLU!... DONDU... BANA DOĞRU... İERİLEMİY... BAŞLADI...

MUSTAFA BAYRAMOĞLU (Adana)
İyi gidiyor iyi. Ama erkekler elimizi alırdığımız kadar, kadın çizgisine de alırdığınız zaman gerçek iyi olacak.

YAŞAR BABALIK (Samsun)
"Barbar" mizah derginizi kutlanm. Sizlerdeki bu mizah gücü-ne hayranım. Zaten haya taki en büyüle eksikliğim Karade-nizli olmamandır. Söyle Trabzon'da filan doğmalıydımki be-ni görmeliydiniz. (Su Ferhan Şensoy ne şanslı delikanlı) Çinilerken iç çizgili ve özellikle suratlan birbirine karıştırma-yın. kadının sol kolu felaket...

İHSAN KOCAGÖZ (Ünye)
Al işte bir Karadenizli daha. Siz bana bu hafta "Özencik" ya-pıyorsunuz galiba.
ÖN PLANDAKİ KİŞİLERLE, ARKA PLANDAKİ UÇAĞIKARIŞ-TIRMADAN ÇİZEMİYORMUSUNUZ KARDEŞİM? (intikamım çok acı oldu... Diiil mi ama!)

AUNİ 0

TESADÜK

YAZIPÇİZEN → İLLANEREM

KISIR DÖNGÜ RUHSİĞİNAĞI

TUNCAY AKGUN

AUNİ 6

TEMİZLİK İMANDANGELİ

Biz millet olarak
suya bakmayı pek
severiz de kullanmayı...

AY,
KESİL...
MEDENİYE-
TİSELİM...

PEH PEH...
NE GÜZEL
AKIYO...

Yapılan bir araştırmaya göre Türkiye'de insanların
%90'ı, 8 günden önce çamaşırlarını değiştirmiyormuş.

KARDEŞİM YA,
DÖNÜŞÜZÜ DAHA
SIK DEĞİŞTİRİN, YA
DA MAKİNAYA ATMA-
YIN. MAKİNANIN YÜ-
ZEYLERİNİ ÇİZMİŞ,
ÇATLATMIŞ. ARIZA
ONDAN...

Nem ayak
koku bu kadar
yaygın da tanidik-
tir b. 2.

TANIRCI

CEKİCİ BULDUM
EKREM...

Hakeza dişlerimiz, fırçayla
ayda yılda bir hasret giderilebilir.

KAYBOLDUK GAUİBA
RUŞEN ABİ. AÇ ŞU
DİŞLERİMİZİ DE
YOSUNUNDAN
BULALIM...

DİŞTEKİ
YOSUNLAR
BU TARAF
BAKIYO. GÜNEY
ŞU TARAF. BULDUK
YÖNÜMÜZÜ...

GEREK
KALMADI.

Tarihte Batı, kışın
perdelere silerken
hamam geleneğinin
den gelen milleti-
miz, şimdilerde
15 günden 15 güne
zor suyla haşır
neşir olmuş olur.

HADİ CANIM.
İNANMIYORUM...

GÖRÜRSÜN BAK.
BİR SAAT BEKLE...

AA... HAKKATEN DE
TÜRK MİLLETİ ASLINDA
ESMER BİR MİLLET
DEĞİLMİŞ...

TESADÜK

YAZIP ÇİZEN → HAN ERTEM

TEMİZLİ İMANDANK

AVNİ 8

1	2	3	4	5
S	E	G	P	M
K	B	I		A
V	R	T	E	S
A	N		F	A
S		L	E	L

KARİKATÜRDEN ANLAYANLAR İÇİN

MİLYONLUK BULMACA

Gelen mektup ve telefonlardan anladığımız göre okurlarımızın bir kısmı bulmacamızın şaka mı ciddi mi olduğunu bir türlü karar veremiyorlarmış. Siz düşünün, çözenler çözdü milyon götürün götürdü. Ama, üzülmeyin. Bulmacamız her hafta sürecektir ve her hafta 1 milyon kazandıracak. Altta çizgiye bakın. Bulmacanın anahtarı onlarda. Çözün, kesip en geç bir hafta içinde elimizde olacak şekilde bize gönderin. Hem beyin sporu yapın hem 1 milyonluk haya kurun. Her hafta bir kişinin hayali mutlaka gerçek olacak.

1	2	3	4	5
C	A	F	E	R
A	M	E	L	E
M	A	S	A	
I		A	K	Ü
Z	U	T		N

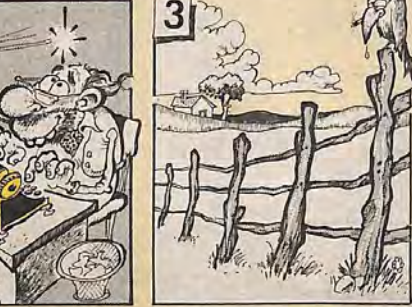
74. sayıdaki bulmacayı yukarıdaki gibi doğru çözenler arasında çekilen kurada 1 MİLYONU kazanan okurumuz

MURAT ALEV- ODTÜ/ Ankara

SOLDAN SAĞA

YUKARDAN AŞAĞI

AVNİO

ERGEN

Serhat Garpınar

İsbirlikçi bakkal...

Anlaşma...

Sükunet...

Telefon...

Top patladı...

MİZAH ÖYKÜSÜ

TANIRI

İlyas Başsoy

"Son kutsal kitap yazılalı neredeyse onbeş asır oluyor... Az zaman değil. Bu süre içinde tannın bazı fikirlerinde değişim olmadı mı? Kim savunabilir? Örneğin sevgi yaratıcılığı ilahi yalnızlık budalalığından vazgeçip kendine tipik kendü gibi bir başkattan yararlanamaz mı? Her şeyi yapabilen tann niçin bir tann yapamamış? İşini iğneci bu halde biz kullanıyorduk tannı inancımız; aslına mı, yoksa aslının kusursuz bir kopyesi olan kızına mı?"

Ünlü yazar, edepsiz entelektüel, pasifist anarşist, 2013 kuşağının alahsız temsilcisi Salih Güneş ölmeden önce bir kağıt üzerine bu pusulayı düşmüştü. Geride kalanlara bir mektup yazabilmişse şunları yazmıştı insanlardan genelde daha larklı bir tarz bekleyebiliriz. Az önceki günün adı Salih Güneş ölünce böyle-ki bir "veda mektubu" nu yadigarımız gerekir.

Bir şaka gibi yaşamıştı Salih... 1991 yılının soğuk bir mart sabahında ikiz kardeşi Erol'dan tam yirmi dakika önce doğmuştu. Gençlik yıllarında felsefe öğrenimi için Japonya'ya gitmiş, orada yeni dünya sosyalizm hareketlerinin etkisinde kalmıştı. Bütün dünyaya sarışın 13 tülünden biriydi o... Yaşadıkça bireysel güdülerine öne çıkmış ve işte bu dönemde yazdığı yazılar dünya çapında ünlenmişti. Kitaplarında "pasifist-anarşist" adını verdiği fikir akımını yaymaya çalışmış ve büyük oranda başarılı olmuştu.

Benzersiz bir Kazanç'taydı, kaç kadını yatırımlı hesaplamak mümkün değildi. Sevdiğinin her türünü, her anımsını yaşamıştı. Bu özelliği Salih'i yalnızca ciddi kültür çevrelerinin değil kadınların da odak noktası haline geti-yordu.

Ömrünün son yıllarında tannıya takmıştı... Ölmeden önce yayınladığı son yazılarında "Ben lanıyım" diyor du okuyucularına. Savını çilesine ciddi ve i-ranç bir şekilde savunuyordu ki kimse Salih'i mesul olmaya suçlayamıyordu. Fakat her yerde keşfedilen Niryumeleminin sonrasına yazdığı yazılarla yitiren bağnaz çevrelerden tepkiye hiçbir yerdere ulaşmıştı. Salih'in ölmesiyle söyle dursun onun "tann"ına inanarak da azımsanmayacak kadar çoktu. Hallaçı Mansur örneği masum bir parthenism de değildi Salih'in tannlığı. Kendi dilinde söylesek o; esirgeyen ve bağışlayıcı; kişileşmiş tannın ta kendi-siydi...

Sakacıydı Salih, hep gülerdi, muzip, afacan bir çocuk gibiydi... Dedik ya; bir şaka gibi yaşamıştı o...

Dünyaya yirmi dakika geç gelen Salih'in kardeşi Erol bu önemsize zaman tannın azınlığını bütün ömrü boyunca hissetti. Aline bakarsanız o da en az i-kiz kadar başanlı bir insandı. Her şeyden önce kimse onun aklı sırdanmadığı Türk müzesinin mimar yetkin bilim adamlarından biriydi. Bilim dünyasında ki ünlü Salih'in felsefe ve politika dünyasındaki ünü de değildi... Fakat her nedense hep gölgede kalmıştı Erol. Ne yaparsa yapsın kardeşiyle arasındaki yirmi dakikalık farkı bir türlü kapatamamıştı.

Erol ve Salih birbirlerine fiziki olarak korkunç benzemeler ne karşın Erol ke-kelemesiyle ayırdı Salih'ten... Çocukluk yıllarında hiç bir baskı görmemesine karşın alabildiğine pasif ve içine kapanık yaşadı Erol. Şarkı bembelliğinden be-Salih'in üstün tinnukabul almıştı. Kararları verirken, işlere girerken, işleri be-la-ya giren her zaman Salih oluyordu. Erol'la (kendi iç dünyasında gitgide büyü-yen gizli bir kinle karşı) büyük bir hayranlıkla izledi kardeşini... İnsanlar on-an kekeleyip kekelemediklerine göre ayırdı; kekeleyse Erol, kekelemezse Salih...

Bazen korkunç şeyler yapardı Salih; bir defasında ikisinin de aşık olduğu bir kıza üstünlüğünü ispat etmek için bir sürahi ayarını yaratmış ve eğer ce-saret varsa aynı şeyi yapmasını istemiş Erol'dan... İyibilirdi ki Erol bir kor-kaktı ve düşlerini süsleyen bir kız pahasına bile olsa bunu yapamayacaktı... Okul yıllarında Salih ile arasındaki mühiş benzerlikten yararlanarak kardeşi için yapmış ruşan kızları yatmış Erol. Sıra dışı bir insanın dünyasına bile gı-remeyeceği makamlara geldiği halde yine de "Salih Güneş'in ikizi" diye tanın-mıştı; gazetelere manşet olan hep Salih'ti; körpe memelen içi ısrar hep Sa-lih'ti; korkusuz ve tasassus olan hep Salih'ti; Tann Salih'ti...

Kardeşinin cansız vücudunun başında, kasvetli bir odada yapayalnız otu-rurken hep bunları düşünüyordu Erol... İşte ölmüştü; yeni dalga sosyalizm-den, en aşağılık faşizme uzanıp; "Ben herkesten üstünüm; ben tannım" di-yen bu et-yen-yen sabah ilkel organizmalara ziyafet olacak toprağın dibin-de...

Acı acı güldü Erol... Elli altı yıllık yaş geçmişti galibiyetiyle sonuçlanmıştı. Eli-altı yıl boyunca yirmi dakika ömünde kaçan bu vücut artı saallere genide ka-mıştı ondandır.

Aslında Erol Salih'i kendinden üstün kılan şeyin ne olduğunu iyi biliyordu... İki hecelik sözcüktü bu; şaka...

Şaka... Salih pervasızdı, Salih kekelemezdi, Salih anarşistti; ama her şeyden ön-ce ve her şeyi kapsayan özelliği şakacılıktı. Ölümüne bile alay ederdi o... Bir ke-resinde sırf şaka olsun diye tannıya olan kıyafetleriyle bir kette yılın en soğuk gününde denize atılmış ve aylarca tinnıştırmıştı, başkann ve yabancı d; lo-matların hazır bulunduğu bir seminerde konuşmasına osurarak başlamasının nedeni derekelimlikten öte şakacılıktı...

Ama Erol böyle şakalar yapamazdı. Her şeyden önce düşünür, hep korkardı... Oysa için için birdi ki bu şakalar altında Salih'in bir meydan okuması; bu şakalarda Salih Erol'u bir ömür boyu vezir ve yine bu şakalar ki Erol'u hep geri planda ve efendi bir adam olarak bırakmıştı.

Ölü odasında tek duyulabilecek anlık bir sesin tinnirdi. Bütün gün boyun-ca, gazeteciler hayranlar ve tannıdıkları dolup taşan malkane'de alkatta uyu-yan bir kaç akradan başka kimseler yoktu.

Yıllar sonra "ben benden çok sen" diye bileceği ve kıskandığı ve imrendiği ve düşman olduğu bu in-nla ilk kez bu kadar yalnız kalabilmişti Erol...

Salih'in ölmeden önce bıraktığı pusulayı bir kez daha okur... Ne demek iş-tiyordu kardeşi? Tannın ikizi kimdir? Gerçek tann hangisidir?

Beyni birden simşek gibi çalışmaya başlar Erol'un. Şarkı yıllardır yanını a-radığı ve yitirdiğini hatırlamış bir soru; bir kez daha keşfetmiştir... Nasıl da düşünmüştü... Ah bir budaladır o.

Ayda kalkar ve kardeşinin ölü vücudunu elbiselerinden arındır. Ardından kendisi de gıcır gıcır yunus gibi buz gibi elbiselerini giymeye başlar. Son-ra Salih'i kollanır altından tutup, sürükleyerek evin pek bilinmeyen bir köşe-sine gizler. Bütün bu işleri usta bir sessizlik haliyle yapar.

İçinde korkunç bir zafer coşkusu vardır Erol'un. Ölü odasında az önce kar-deşinin yatığı yere uzanır. En büyük çekiyce evin pek bilinmeyen bir köşe-sine gizler. Bütün bu işleri usta bir sessizlik haliyle yapar.

Ertesi gün cenaze törenine apar topar yetişir Erol... Yakınları bunca zaman-dır otalardır, evlerinde oturmuşlardır... Cenaze ölüne vasiyeti üzerine dinsel gelenekler itakine geçirilmiş ve tabut içine konulmuştur. Her şey bir an-da bitmiş ve Salih'in koca ruhu toprağa gömülmüştür.

Mazarlık dönümlerinde tannın tannı Erol'un yanına yaklaşıp yazsın bir sekide; "Onu pek sevmişim değil mi?" diye sorar... Gözleri gülmektedir E-rol'un... Önce bir süresusar.

Ve korkunç bir kabus gibi alabildiğine muntazam ve pürnüzüz bir Türkçe-ye yanlar soruyor:

"Belki o sevmezdi ama tann; tann onu çok severdi..."

KAKARA KIKIRI

Komiklik köşesi hiç utanmadan sunar

KAF SÖYLEDİ BAL KABAĞI!

MİSİRLİLERE TUVALETE GİDİP KESKİMİ YAPTIKTAN SONRA Fİ-ROUN BALKONA-ĞINDI GÖRÜP BUNALIM ÖZGÜR KIZLARA BİCKİ- DİKİ KURU AĞIŞIN!

Evliya Çelebi

CAMİZ ABİ

Mehmet Çağçağ

Çalışan kazanır...

Kötü günler...

Milyonda bir tesadüf...

AVNİ 11

AVNİ

Serhat Gürpınar

AVNİ®

SUAT GÖNÜLAY YAZDI - ÇİZDİ HERKESİN NERİNİN

Bir kaç hafta süreceği meçhul çizgi roman için Cihangir iki hafta trafiğe kapatıldı ve yüzlerce hayat kadını, iki bin pezevenk, onsekiz eş cinsel rol aldı... Toplam maliyetiyle şimdiye kadar yapılmış en masraflı roman yapımına iki milyon Şiling'e patladı... Fakat kime neye bu özlem bilinmiyor.

NERZİN: (Aslı adı: Samiye Turnacı) 1969 doğumlu. Savajlar boyuyla Anadolide adı Herkesin Samiye' a günden önceki la tanışmıştım. Ufak ufak bu yaşamdan ölmeye başladım...

AYRICA TEHLİKE-İ REFİK

Yı 1949 İstanbul... Dünya ve dolayısıyla İstanbul tehlikede... Siz bilirsiniz o yıllarda öle James Bond, Süpermen falan yoktu... Bi tane vardı o da Necipoğlu Refik... Garibim kısıtlı olanaklarıyla habire dünyayı kurtarıp, kötülüklerle savaşır... Dilinden sulaf hiç düşmezdi: "TEHLİKE BENİM İŞİM"

Bu hafta Dıgıl'da

AVNİ
SAYI: 76
YIL: 19
4 MAYIS 1991 CUMARTESİ

SABAH Yayıncılık A.Ş. Adına Sahibi: H. İLHAN ESEN

Baskı Yeri: Sabah Tesisleri, Medya Plaza
Basın Ekspres Yolu Güneşli- İstanbul

Tel: 574 54 92

Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL

Sorumlu Yazışları Müdürü: EMRE TIKIN

Yönetim Yeri: Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No: 10
Kat: 3 Daire: 6 Yeşilyurt- İstanbul

KIBRIS: 12007L - İNGİLTERE: 60P - AMERİKA: 1.5\$ - HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF - İSVEÇ: 6.25 KRON